

โควิดเปลี่ยนโลก หยุดคือถอยหลัง

องค์การอนามัยโลกระบุว่าวันนี้ (11 ก.ย.2563) ครบรอบ 6 เดือนของการประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (โควิด-19) เป็นการระบาดใหญ่หรือนับตั้งแต่วันที่ 11 มี.ค.2563 สำหรับบางคนถือว่าเร็วมากกับเวลาที่ผ่านไปมา 6 เดือน เป็น 6 เดือนที่โลกเปลี่ยนแปลงทั้งกายภาพและจิตใจของคนครบทุกด้าน สังคม เศรษฐกิจและการเมือง ขณะที่ล่าสุดมีข่าวรัฐบาลสหรัฐมีแผนที่จะยุติการตรวจคัดกรองที่เข้มงวด ผู้โดยสารที่เดินทางมาจากต่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ 14 ก.ย.นี้ ถือว่าเป็นความประมาทที่ผู้นำสหรัฐเลือกแล้ว

เนื่องจากความหวาดกลัวหลายประเทศยังไม่ลดน้อยถอยลง ผลการศึกษาล่าสุดยังพบว่า มีคนติดเชื้อซ้ำหลังจากหายป่วยแล้ว ส่งผลต่อความกังวลของการพัฒนาวัคซีนที่คือคำตอบแน่หรือโดยวัคซีนที่ขึ้นบัญชีกับองค์การอนามัยโลก 35 ตัว มีเพียง 9 ตัวที่อยู่ในเฟสสุดท้ายแต่สถานการณ์โดยรวมทั่วโลกยังไม่ค่อยดีขึ้น สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เผยข้อมูล ณ วันที่ 10 ก.ย. มีผู้ติดเชื้อสะสมทั่วโลกกว่า 28 ล้านคน ผู้เสียชีวิตกว่า 9 แสนราย

สถิติสำคัญ สหรัฐยังคงครองอันดับ1 ทั้งยอดผู้ติดเชื้อ และเสียชีวิตอยู่ที่ 6,549,475 คน และ 195,239 รายตามลำดับ

ส่วนประเทศไทยผู้ติดเชื้อ 3,454 คน เสียชีวิต 58 ราย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณารายละเอียด สัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อการติดเชื้อเริ่มลดลง หรือเฉลี่ยจากระดับ 5% ลงมาสู่ระดับไม่ถึง 3% เราหวังว่าสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงอย่างต่อเนื่อง หากเทียบกับโลกระบาดใหญ่ในอดีตทั้งอหิวาต์ โรคเอดส์ สัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อการติดเชื้ออยู่ที่ระดับ 5-10% บางครั้งมากกว่า 10% ด้วยซ้ำ

การเปลี่ยนแปลงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาพบว่า หลายสถานที่สำคัญบนโลกโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวกำลังได้รับการฟื้นฟูโดยธรรมชาติ พื้นที่สิ่งปลูกสร้างหลายแห่งทรุดโทรมลง เพราะรกร้างจากการใช้งาน สังคมมนุษย์ชาติมีระยะห่าง ส่วนเศรษฐกิจแทบจะหยุดการเคลื่อนไหวจนล้มละลาย ไม่นับสังคมการเมืองที่ผู้มีอำนาจไฟกักับการประชุมแก้ปัญหาโควิด ไม่รวมสิ้นสั่นแพ้นเครื่องแต่งกาย และการสวมใส่หน้ากาก ได้บีบบังคับชาวโลกให้เปลี่ยนตัวเอง แม้แต่การล้างมือ จากนี้ไปมีแต่จะมากขึ้น เพราะเป็นความเคยชิน

6 เดือนที่ผ่านมา ห้ามหยุดนิ่ง เราเห็นว่าการเรียนรู้ปรับตัว รับมือสถานการณ์คือสิ่งจำเป็น เครื่องมือดิจิทัลคือโอกาสในการเป็นผู้ชนะ ไม่ว่าจะระดับบุคคล องค์กรและระดับประเทศ จะใช้ชีวิต ปฏิบัติตัวหรือมีนโยบายอย่างไรให้รอดจากเชื้อโควิด โดยยังมีงานทำ ไม่เป็นภาระของคนอื่น รัฐบาลก็ต้องมีแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจชัดเจนและต่อเนื่องภายใต้ข้อจำกัด เราเห็นว่าประเทศไทยต้องไปให้ถึงจุดนั้น เพื่อโลกยุคหลังโควิดจะไม่ทำร้ายเรา คนไทยทุกคนต้องมีความหวัง ต่อให้เป็นเพียงแสงสว่างปลายอุโมงค์ เพราะความหวังทำให้มนุษย์รอด